

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ມາດຕະຖານຊີ້ນຳຂອງ ສປປ ລາວ

ລະຫັດມາດຕະຖານ : ມກປ-ລປ-2023-00020
STDCODE : AFSTD-LF-2023-00020

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ມາດຕະຖານຊີ້ນຶງ ຂອງ ສປປ ລາວ

ລະຫັດມາດຕະຖານ : ມກປ-ລປ-2023-00020
STDCODE : AFSTD-LF-2023-00020

ອົງການສ້າງມາດຕະຖານ:

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ຖະໜົນ ສຸພານຸວົງ, ບ້ານສີຖານເໜືອ, ເມືອງສີໂຄດຕະບອງ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ, ຕປນ. 6644

ເບີໂທລະສັບ: +856 21 215242-3

ເບີໂທລະສານ: +856 21 215141

ເວບໄຊທ: <http://dlf.maf.gov.la>

ຄຳນຳ

ມາດຕະຖານ ສະບັບນີ້ ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ (ສະບັບປັບປຸງ), ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ ໂດຍມີຈຸດປະສົງໃຫ້ເປັນຄູ່ມືປະຕິບັດໃຫ້ແກ່ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ໃນການຄວບຄຸມ ຄຸນະພາບຊີ້ນງົວ ຫຼື ຄວາຍ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີຄຸນະພາບ, ປອດໄພສຳລັບຜູ້ບໍລິໂພກ ແນໃສ່ ປະກອບສ່ວນໃນການຍົກລະດັບ ສິນຄ້າສັດຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ ສາມາດແຂ່ງຂັນທາງດ້ານການຄ້າ ກັບພາກພື້ນ, ຂົງເຂດ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ນັບມື້ນັບສູງຂຶ້ນ.

ເອກະສານນີ້ ໄດ້ກວມເອົາ ບັນດາຂໍ້ກຳນົດທີ່ເປັນມາດຕະຖານຂອງຊີ້ນງົວ ເປັນຕົ້ນ ການຈັດແບ່ງປະເພດຊາກ ງົວ, ຄຸນະພາບ, ການຈັດແບ່ງລະດັບຊີ້ນງົວ, ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບສານພິດຕົກຄ້າງ, ສານປົນເປື້ອນ, ຢາສັດຕະວະແພດຕົກ ຄ້າງ, ສຸຂານາໄມຂອງຊີ້ນງົວ, ການບັນຈຸ ແລະ ການເກັບຮັກສາ, ການເຮັດສະຫຼາກ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການຂົນສົ່ງ.

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ຂໍແຈ້ງວ່າ ມາດຕະຖານເຕັກນິກສະບັບນີ້ ແມ່ນສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ຜ່ານ ການປຶກສາຫາລືຢ່າງກວ້າງຂວາງຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກກົມແລ້ວ ແລະ ຫວັງວ່າຈະໃຫ້ກາຍເປັນ ມາດຕະຖານເຕັກນິກສຳລັບ ການປະຕິບັດງານທີ່ດີ ຢູ່ໃນ ຝາມລ້ຽງ ງົວ ຫຼື ຄວາຍ ໃນ ສປປ ລາວ ຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

03 FEB 2023

ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....

ຫົວໜ້າກົມ

ນ. ວິໄລພອນ ວໍລະພິມ

ສາລະບານ

	ໜ້າ
ຄຳນຳ	1
1. ຈຸດປະສົງ	2
2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້	2
3. ອະທິບາຍຄຳສັບ	2
4. ການຈັດແບ່ງປະເພດຂອງຊາກງົວ	3
5. ຄຸນະພາບຂອງຊີ້ນງົວ	4
6. ສານພິດຕົກຄ້າງ.	5
7. ສານປົນເປື້ອນ.	5
8. ຢາສັດຕະວະແພດຕົກຄ້າງ	5
9. ສຸຂາໄມຂອງຊີ້ນງົວ	6
10. ການບັນຈຸ ແລະ ການເກັບຮັກສາ	7
11. ການເຮັດສະຫຼາກ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ	7
12. ການຂົນສົ່ງ	7

1. ຈຸດປະສົງ

ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງຊີ້ນງົວ ໂດຍມີຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

- 1) ຍົກຄຸນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນຊີ້ນງົວ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ຜູ້ບໍລິໂພກ ສູງຂຶ້ນ;
- 2) ເພື່ອຍົກສູງມາດຕະການປ້ອງກັນພະຍາດສັດ ບໍ່ໃຫ້ຕິດຕໍ່ສູຄົນ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ພະຍາດຄົນ ປົນເປື້ອນໃສ່ຜະລິດຕະພັນງົວ;
- 3) ເພື່ອຍົກສູງຄຸນະພາບຜະລິດຕະພັນຊີ້ນງົວລາວ ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ສາມາດສົ່ງອອກໄດ້.

2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ມາດຕະຖານຊີ້ນງົວ ສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບອົງການ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຜະລິດ , ການກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນຄຸນະພາບຂອງຊີ້ນງົວ ຊຶ່ງຄວບຄຸມຕັ້ງແຕ່ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ການຂ້າ-ຄົວສັດ, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ຂົນສົ່ງຜະລິດຕະພັນສຸຕະຫຼາດໃນ ສປປ ລາວ.

3. ອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ໃຊ້ໃນມາດຕະຖານສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

- 1) **ຊາກງົວ (Cattle carcass)** ໝາຍເຖິງ ສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງງົວ ເຊິ່ງຜ່ານການກວດເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ໄດ້ເອົາເລືອດ, ໜັງ, ຫົວ, ຫາງ, ຂໍ້ຕີນ ລວມທັງອະໄວຍະວະພາຍໃນ ອອກແລ້ວ;
- 2) **ຊີ້ນງົວ (Beef)** ໝາຍເຖິງ ຊີ້ນ ຈາກຊາກງົວທີ່ຜ່ານການກວດສອບແລ້ວວ່າສາມາດບໍລິໂພກໄດ້;
- 3) **ອະໄວຍະວະພາຍໃນ (Visceral Organ)** ໝາຍເຖິງ ອະໄວຍະວະຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນຮ່າງກາຍງົວ ແລະ ໄດ້ຜ່ານການກວດກາອະນາໄມຊີ້ນແລ້ວວ່າສາມາດບໍລິໂພກໄດ້;
- 4) **ຊາກແປງເຄິ່ງ (Side)** ໝາຍເຖິງ: ຊາກງົວທີ່ຖືກຕັດແປງເຄິ່ງອອກເປັນສອງສ່ວນ ລະຫວ່າງກະດູກສັນຫຼັງ;
- 5) **ຊາກຜ່າສີ່ (Quarter)** ໝາຍເຖິງ ຊາກງົວທີ່ຖືກຕັດແປງຈາກ ຊາກແປງເຄິ່ງ ໃຫ້ເປັນ 2 ສ່ວນ ລະຫວ່າງກະດູກຂ້າງ ທີ 12 ແລະ 13;
- 6) **ຊີ້ນງົວ ເພື່ອການຂາຍຍົກ (Wholesale cut)** ໝາຍເຖິງ: ຊີ້ນງົວທີ່ຖືກຕັດແຕ່ງມາຈາກຊາກແປງເຄິ່ງ ໃຫ້ເປັນຊີ້ນສ່ວນເພື່ອການຂາຍຍົກ ເຊັ່ນ: ສ່ວນປ່າເທິງ, ສ່ວນປ່າລຸ່ມ, ຊີ້ນສ່ວນສັນຫຼັງ, ພື້ນເອິກ, ເອິກ, ສະໂພກ, ສັນ, ພື້ນທ້ອງ, ແຄ່ງໜ້າ, ແຄ່ງຫຼັງ ໃນນີ້ອາດຈະເອົາກະດູກອອກ ຫຼື ບໍ່ອອກ ກໍ່ໄດ້;
- 7) **ຊີ້ນສ່ວນປ່າເທິງ (Chuck)** ໝາຍເຖິງ ສ່ວນຂອງຊາກງົວທີ່ໄດ້ຈາກກະດູກຄໍຂໍ້ທີ 1 ມາເຖິງກະດູກຂໍ້ຕໍ່ຂອງປ່າໄຫຼ່;
- 8) **ຊີ້ນສ່ວນປ່າລຸ່ມ (Chuck arm)** ໝາຍເຖິງ ສ່ວນຂອງຊາກງົວບໍລິເວນປ່າ ທີ່ໄດ້ຕັດແຍກສ່ວນ ຕໍ່ຈາກກະດູກປ່າລົງມາຈົນຮອດກະດູກຂໍ້ເຂົ້າ;
- 9) **ຊີ້ນສ່ວນສັນຫຼັງ (Rib)** ໝາຍເຖິງ ຊີ້ນສ່ວນຂອງຊາກບໍລິເວນສັນຫຼັງ ທີ່ໄດ້ຈາກຊາກສ່ວນທາງໜ້າ;
- 10) **ຊີ້ນສ່ວນພື້ນເອິກ (Plate)** ໝາຍເຖິງ ສ່ວນຂອງຊາກທີ່ໄດ້ຈາກສ່ວນລຸ່ມຂອງບໍລິເວນເອິກ ລະຫວ່າງກະດູກຊີກໂຄງທີ 6 ຫາ 12;
- 11) **ຊີ້ນສ່ວນເອິກ (Brisket)** ໝາຍເຖິງ ສ່ວນຂອງຊາກທີ່ໄດ້ຈາກການຕັດແຍກຈາກຊີ້ນສ່ວນຂາໜ້າ ແລະ ເອິກອອກຈາກກັນ ປະກອບດ້ວຍສ່ວນເອິກລະຫວ່າງ ກະດູກຊີກໂຄງສ່ວນລຸ່ມຊີກທີ 1 ຫາ 5;

- 12) **ຊິ້ນສ່ວນກົ້ນ (Round)** ໝາຍເຖິງ ສ່ວນຂອງຊາກທີ່ໄດ້ຈາກການຕັດແຍກຈາກບ່ອນຢູ່ກ້ອງກະດູກ 1 ສ່ວນ 2 ຫາ 3 ສ່ວນ 4 ນິ້ວ ໄປເຖິງກະດູກສັນຫຼັງສ່ວນກົ້ນກົບຂໍ້ທີ 4;
- 13) **ຊິ້ນສ່ວນສັນ (Loin)** ໝາຍເຖິງ ສ່ວນຂອງຊາກທີ່ເຫຼືອຈາກການຕັດແຍກພື້ນທ້ອງ ແລະ ກົ້ນອອກແລ້ວ ປະກອບດ້ວຍສັນບໍລິເວນແອວ ແລະ ສັນສ່ວນກົ້ນ ເຊິ່ງຢູ່ຕິດກັນ;
- 14) **ຊິ້ນສ່ວນແອວ (Short loin)** ໝາຍເຖິງ ເປັນຊິ້ນສ່ວນທີ່ຖືກຕັດຕັ້ງແຕ່ກະດູກສັນຫຼັງສ່ວນແອວ ຂໍ້ທີ 1 ເຖິງ ຂໍ້ທີ 7 ເປັນແນວຕັ້ງສາກກັບກະດູກສັນຫຼັງ ເຊິ່ງມີກະດູກເຊິງກາງຕິດມານໍາ ມີເສັ້ນຜ່າສູນກາງປະມານ 3 ຊິ້ງຕິແມັດ;
- 15) **ຊິ້ນສ່ວນສັນກົ້ນ (Sirloin)** ໝາຍເຖິງ ເປັນຊິ້ນສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ກະດູກເຊິງກາງ ໄປເຖິງ ກະດູກ ຂາຫຼັງ;
- 16) **ຊິ້ນສ່ວນພື້ນທ້ອງ (Flank)** ໝາຍເຖິງ ສ່ວນຂອງຊາກທີ່ໄດ້ຈາກການຕັດແຍກບໍລິເວນຂາຫຼັງຕາມຊອກ ລະຫວ່າງກ້າມຊິ້ນຂາ ອອກຈາກພື້ນທ້ອງ;
- 17) **ຊິ້ນສ່ວນແຄ່ງໜ້າ (Fore shank)** ໝາຍເຖິງ ສ່ວນຂອງຊາກທີ່ໄດ້ຕັດອອກຈາກສ່ວນຂາໜ້າອອກຈາກ ຊິ້ນ ສ່ວນເອິກ;
- 18) **ຊິ້ນສ່ວນແຄ່ງຫຼັງ (Hind shank)** ໝາຍເຖິງ ສ່ວນຂອງຊາກທີ່ໄດ້ຈາກການຕັດແຍກສ່ວນຂອງຂາຫຼັງ.

4. ການຈັດແບ່ງປະເພດຂອງຊາກງົວ

ງົວທີ່ຂ້າແລ້ວ ຕ້ອງຈັດແບ່ງຊາກງົວ ອອກ ເປັນ ຊາກແບ່ງເຄິ່ງ ແລະ/ຫຼື ຊາກຜ່າສີ່.

4.1. ຊາກແບ່ງເຄິ່ງ (Side) ອາດແບ່ງອອກເປັນຊິ້ນສ່ວນ ສ່ວນເບື້ອງໜ້າ ແລະ ຊິ້ນສ່ວນ ສ່ວນເບື້ອງຫຼັງ ຕາມການ ໃຊ້ປະໂຫຍດ ດັ່ງນີ້:

ຊິ້ນສ່ວນ ເບື້ອງໜ້າ ໄດ້ແກ່:

- 1) ຊິ້ນສ່ວນບ່າເທິງ (Chuck);
- 2) ຊິ້ນສ່ວນບ່າລຸ່ມ (Chuck arm);
- 3) ຊິ້ນສ່ວນສັນຫຼັງ (Rib);
- 4) ຊິ້ນສ່ວນພື້ນເອິກ (Plate);
- 5) ຊິ້ນສ່ວນເອິກ (Brisket);
- 6) ຊິ້ນສ່ວນແຄ່ງໜ້າ (Fore shank).

ຊິ້ນສ່ວນ ເບື້ອງຫຼັງ

- 1) ຊິ້ນສ່ວນກະດູກກົ້ນ (Round);
- 2) ຊິ້ນສ່ວນພື້ນທ້ອງ (Flank);
- 3) ຊິ້ນສ່ວນແຂງຫຼັງ (Hind shank);
- 4) ຊາກຜ່າສີ່ ເປັນການແບ່ງຊາກແບ່ງເຄິ່ງ ອອກເປັນຊິ້ນສ່ວນ ເບື້ອງໜ້າ ແລະ ຊິ້ນສ່ວນເບື້ອງຫຼັງ.

5. ຄຸນະພາບຊິ້ນງົວ

5.1. ຄຸນະພາບທົ່ວໄປຂອງຊິ້ນງົວ:

- 1) ຊິ້ນງົວ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຂ້າ ແລະ ຕັດແຕ່ງຈາກໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຢ່ອຍທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

- 2) ມີຄວາມສະອາດ, ສີແດງສົດ ຫຼື ມີສີແດງເຂັ້ມ, ບໍ່ມີກິ່ນຜິດປົກກະຕິ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງແປກປອມປະປົນຢູ່;
- 3) ບໍ່ມີກາຝາກໃນຊີ້ນ;
- 4) ບໍ່ມີສິ່ງເຈືອປົນທີ່ອາດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ບໍລິໂພກ.

5.2. ມາດຕະຖານຊີ້ນງົວຕາມການຈັດແບ່ງເປັນລະດັບ

ຄຸນະພາບຊີ້ນງົວ ຕ້ອງມີການການຈັດແບ່ງລະດັບ ຕາມລັກສະນະ ສີຂອງຊີ້ນ, ສີຂອງໄຂມັນ, ອາຍຸ ແລະ ປະລິມານໄຂມັນແຊກໃນຊີ້ນ ໂດຍຕ້ອງແບ່ງອອກເປັນ 5 ລະດັບ ດັ່ງນີ້:

1) **ລະດັບດີເລີດ:** ແມ່ນຊີ້ນງົວທີ່ໄດ້ມາຈາກງົວທີ່ອາຍຸບໍ່ເກີນ 36 ເດືອນ, ມີປະລິມານໄຂມັນແຊກຢູ່ໃນຊີ້ນ ລະຫວ່າງຄະແນນ 4 ຫາ 5, ໄຂມັນມີສີຂາວ, ລາຍຂອງຊີ້ນລະອຽດມີສີແດງສົດ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ຊີ້ນລະດັບດີຫຼາຍເຈືອປົນໄດ້ບໍ່ເກີນ 5 ເປີເຊັນ;

2) **ລະດັບດີຫຼາຍ:** ແມ່ນຊີ້ນງົວ ທີ່ໄດ້ມາຈາກງົວທີ່ອາຍຸບໍ່ເກີນ 36 ເດືອນ, ມີປະລິມານໄຂມັນແຊກໃນຊີ້ນທີ່ມີຄະແນນລະຫວ່າງ 2.5 ຫາ 4.5, ໄຂມັນມີສີຄຣີມ, ລາຍຂອງຊີ້ນລະອຽດ ມີສີແດງ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ມີຊີ້ນລະດັບດີເຈືອປົນໄດ້ ບໍ່ເກີນ 5 ເປີເຊັນ;

3) **ລະດັບດີ:** ແມ່ນຊີ້ນງົວ ທີ່ໄດ້ມາຈາກງົວທີ່ໄດ້ຮັບການທອມ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບການທອມ ແລະ ມີອາຍຸບໍ່ເກີນ 42 ເດືອນ ປະລິມານໄຂມັນແຊກໃນຊີ້ນທີ່ມີຄະແນນລະຫວ່າງ 1 ຫາ 5, ໄຂມັນມີສີຄຣີມ ຫາ ສີເຫຼືອງອ່ອນ, ລາຍເສັ້ນບໍ່ລະອຽດມີສີແດງເຂັ້ມ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ມີຊີ້ນລະດັບປານກາງເຈືອປົນໄດ້ບໍ່ເກີນ 5 ເປີເຊັນ;

4) **ລະດັບປານກາງ:** ແມ່ນຊີ້ນງົວ ທີ່ໄດ້ມາຈາກງົວທີ່ໄດ້ຮັບການທອມ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບການທອມ ແລະ ມີອາຍຸບໍ່ເກີນ 42 ເດືອນ, ປະລິມານໄຂມັນແຊກໃນຊີ້ນທີ່ມີຄະແນນລະຫວ່າງ 2 ຫາ 5, ໄຂມັນມີສີເຫຼືອງອ່ອນ, ລາຍເສັ້ນບໍ່ລະອຽດມີສີແດງຊ້ຳ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ມີຊີ້ນລະດັບຜູ້ໃຊ້ໄດ້ເຈືອປົນໄດ້ບໍ່ເກີນ 5 ເປີເຊັນ;

5) **ລະດັບຜູ້ໃຊ້:** ແມ່ນຊີ້ນງົວ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກການທອມ ມີອາຍຸຫຼາຍກວ່າ 42 ເດືອນ ປະລິມານໄຂມັນແຊກໃນຊີ້ນທີ່ມີຄະແນນລະຫວ່າງ 1 ຫາ 3, ໄຂມັນມີສີເຫຼືອງອ່ອນ, ລາຍເສັ້ນບໍ່ລະອຽດ ແລະ ມີສີແດງກ້າ.

6. ສານພິດຕົກຄ້າງ

ຊະນິດ ແລະ ປະລິມານ ຂອງສານພິດຕົກຄ້າງທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້ສູງສຸດ (Extraneous Maximum Limit, EMRL) ໃນຊີ້ນງົວ

ຊະນິດຂອງສານພິດຕົກຄ້າງ	ປະລິມານສານພິດຕົກຄ້າງສູງສຸດທີ່ອາດມີໄດ້ໃນຊີ້ນງົວ (ມີນລິກຣາມຂອງສານ ຕໍ່ 1 ກິໂລກຣາມຂອງຊີ້ນ)
ຄລໍເດນ (Chlordane)	0.05
ດີດີທີ (DDT)	5.0
ດີລດຣິນ (Dieldrin)	0.2
ອາລດຣິນ (Aldrin)	0.2
ເອນດຣິນ (Endrin)	0.05
ເຮບຕາຄລໍ (Heptachlor)	0.2

7. ສານປົນເປື້ອນ.

ຊະນິດຂອງສານປົນເປື້ອນ	ປະລິມານສານປົນເປື້ອນທີ່ກຳນົດໃຫ້ມີໄດ້ໃນຊັ້ນງົວ (ມິນລິກຣາມຂອງສານ ຕໍ່ 1 ກິໂລກຣາມຂອງຊີ້ນ)
ຊີນ (Lead)	0.1

8. ຢາສັດຕະວະແພດຕົກຄ້າງ

8.1. ຢາສັດຕະວະແພດຕົກຄ້າງທີ່ບໍ່ໃຫ້ມີໃນຊັ້ນງົວມີ ດັ່ງນີ້:

- 1) ຄລໍຣາມເຟນິໂຄລ ແລະ ເກືອຂອງສານນີ້ (Chloramphenicol and its salts);
- 2) ນີໂຕຣຟູຣາໂຊນ ແລະ ເກືອຂອງສານນີ້ (Nitrofurazone and its salts);
- 3) ນີໂຕຣຟູຣາໂຕອິນ ແລະ ເກືອຂອງສານນີ້ (Nitrofurantoin and its salts);
- 4) ຟູຣາໂຊລິດອນ ແລະ ເກືອຂອງສານນີ້ (Furazolidone and its salts);
- 5) ຟູຣາຕາດອນ ແລະ ເກືອຂອງສານນີ້ (Furatadone and its salts).

8.2. ປະລິມານຢາສັດຕະວະແພດຕົກຄ້າງໃນຊັ້ນງົວສູງສຸດ ທີ່ກຳນົດໃຫ້ມີໄດ້ໃນຊັ້ນງົວ ມີ ດັ່ງນີ້:

ຊະນິດຂອງຢາສັດຕະວະແພດ	ປະລິມານຢາສັດຕະວະແພດຕົກຄ້າງທີ່ກຳນົດໃຫ້ມີໄດ້ໃນຊັ້ນງົວ (ມິນລິກຣາມຂອງສານ ຕໍ່ 1 ກິໂລກຣາມຂອງຊີ້ນ)
ຄລໍຊັນເທວ (Closantel)	1
ຄລໍເຕຕາໄຊຄລິນ (Chlortetracycline)	0.2
ເຄລນບູເຕໂຣນ (Clenbuterol)	0.0002
ເຊບຕິໂອເຟີ (Ceftiofur)	1
ໄຊຟລູທຣິນ (Cyfluthrin)	0.02
ດາໂນຟລອກຊາຊິນ (Danofloxacin)	0.2
ໂດຣາເມັກຕິນ (Doramectin)	0.2
ໄດມິນາເຊນ (Diminazene)	0.5
ດີໄຮໂດຣສເຕຣບໂຕໄມຊິນ (Dihydrostreptomycin)	0.6
ເຕຕຣາໄຊຄລິນ (Tetracycline)	0.2
ສະເທຣບໂຕໄມຊິນ (Streptomycin)	0.6
ອອກຊີເຕຕຣາໄຊຄລິນ (Oxytetracycline)	0.2
ອັລເບນດາໂຊນ (Albendazole)	0.1
ເອບຟຣີໂນແມກຕິນ (Eprinomectin)	0.1

9. ສຸຂານາໄມຂອງຊີ້ນງົວ

9.1 ການຜະລິດຊີ້ນງົວ ລວມເຖິງການເກັບຮັກສາ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມສຸຂານາໄມທຸກຂັ້ນຕອນ ເພື່ອ ປ້ອງກັນການປົນເປື້ອນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ບໍລິໂພກ.

9.2. ຂໍ້ກຳນົດດ້ານຈຸລິນຊີ.

ຈຳນວນເຊື້ອຈຸລິນຊີທີ່ອາດປົນເປື້ອນໃນຊີ້ນງົວສູງສຸດ ໄດ້ ດັ່ງນີ້:

- 1) ຈຳນວນຈຸລິນຊີລວມຕ້ອງບໍ່ເກີນ 5×10^5 ໂຄໂລນີຕໍ່ຕົວຢ່າງ 1 ກຣາມ;
- 2) ຈຳນວນເຊື້ອໂຄລີຟອມ (Coliform organisms) ທີ່ອາດພົບໄດ້ (Most Probable Number (MPN)) ຕ້ອງບໍ່ເກີນ 5×10^3 ຕໍ່ຕົວຢ່າງ 1 ກຣາມ;
- 3) ຕ້ອງບໍ່ພົບເຊື້ອຊາລໂມແນລາ (Salmonella spp) ໃນຕົວຢ່າງ 25 ກຣາມ;
- 4) ຈຳນວນເຊື້ອສຕາຟິໂລຄອກຄັສ ອໍເຣຍສ (Staphylococcus aureus) ທີ່ອາດພົບໄດ້ (Most Probable Number (MPN)) ຕ້ອງບໍ່ເກີນ 1×10^2 ຕໍ່ຕົວຢ່າງ 1 ກຣາມ.

10. ການບັນຈຸ ແລະ ການເກັບຮັກສາ

10.1. ຊີ້ນງົວຕ້ອງບັນຈຸໃນອຸປະກອນທີ່ສະອາດ ແລະ ປິດຢ່າງດີ ເພື່ອປ້ອງກັນການປົນເປື້ອນຈາກພາຍນອກ ມີ ຄວາມທົນທານໃນລະຫວ່າງການຂົນສົ່ງ ແລະ ສາມາດປ້ອງກັນການດູດຊຶມຂອງກິ່ນໄດ້;

10.2. ຊີ້ນງົວທີ່ບັນຈຸໃນອຸປະກອນທີ່ສະອາດແລ້ວ ໃຫ້ຕິດສະຫຼາກ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ ສະແດງລະອຽດ ແລະ ເກັບຮັກສາ ໄວ້ໃນຫ້ອງເຢັນ ທີ່ສາມາດຄວບຄຸມອຸນຫະພູມຂອງຊີ້ນໄດ້ ບໍ່ເກີນ 4 ອົງສາເຊ ຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ບໍ່ຄວນເກີນ 7 ມື້.

11. ການເຮັດສະຫຼາກ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ

11.1. ສະຫຼາກ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ຕ້ອງຊັດເຈນ ບໍ່ຫຼຸດງ່າຍ ແລະ ໃຫ້ມີລາຍລະອຽດຂອງຊີ້ນໃຫ້ຊັດເຈນ ແລະ ຂຽນເປັນ ພາສາລາວ ຫຼື ສອງພາສາ ພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ.

11.2. ລາຍລະອຽດຂອງສະຫຼາກ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ຊີ້ນງົວຕ້ອງມີຂໍ້ມູນ ເຊັ່ນ:

- 1) ນ້ຳໜັກສຸດທິ ເປັນ ກຣາມ ຫຼື ກິໂລກຣາມ;
- 2) ວັນ, ເດືອນ, ປີ ທີ່ໄດ້ຮັບການຜ່າຊາກ ແລະ ບັນຈຸ ແລະ ວັນ, ເດືອນ, ປີ ຫມິດອາຍຸ;
- 3) ອຸນຫະພູມທີ່ເກັບຮັກສາ;
- 4) ຊື່ຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ຝາມທີ່ຜະລິດ ຫຼື ຊື່ຜູ້ຈຳໜ່າຍ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງ;
- 5) ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;
- 6) ສະຫຼາກ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ຈະຕ້ອງຜ່ານການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

12. ການຂົນສົ່ງ

12.1. ພາຫະນະຂົນສົ່ງຊີ້ນງົວ ຈະຕ້ອງເປັນພາຫະນະທີ່ອອກແບບສະເພາະ ໂດຍໃຫ້ມີບ່ອນຮອງຊີ້ນເປັນຢ່າງດີ ບໍ່ ໃຫ້ວາງຊີ້ນງົວ ລົງກັບພື້ນ ສາມາດຮັກສາຊີ້ນງົວໃຫ້ໄດ້ຕະຫຼອດການຂົນສົ່ງ ສາມາດປ້ອງກັນສັດທີ່ເປັນພາຫະນຳເຊື້ອ ຈົນ ຮອດບ່ອນເກັບຊີ້ນໄດ້ ແລະ ສາມາດ ອະນາໄມໄດ້ທົ່ວເຖິງທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ;

12.2. ພາຫະນະຂົນສົ່ງຊື່ນ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງລະບົບຄວາມເຢັນພາຍໃນບໍລິເວນເກັບຮັກສາຊື່ນ ແລະ ສາມາດຄວບຄຸມອຸນຫະພູມຂອງຊື່ນໃຫ້ບໍ່ເກີນ 4 ອົງສາເຊ;

12.3. ພາຍຫຼັງຂົນສົ່ງຊື່ນແລ້ວ ໃຫ້ອະນາໄມພາຫະນະ ລ້າງດ້ວຍນໍ້າຮ້ອນ ອຸນຫະພູມບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 80 ອົງສາເຊ ແລະ ຂ້າເຊື້ອດ້ວຍຢາຂ້າເຊື້ອທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີກິ່ນເໝັນຫຼົງເຫຼືອຢູ່ໃນພາຫະນະ.